

L'aparcament del CAP desencalla els canvis per fer que la gent es mogui més a peu al centre de Moià

(Pàgines 2 i 3)

S'han tret zones blaves i el carrer de la Tosca ha passat a ser de vianants, igual que la plaça Major quan hi ha mercat

SEBASTIÀ RENOM

El comerç creu que el pàrquing li jugarà a favor

Tot i que en el primer mes de funcionament l'ocupació no ha estat massa elevada, alguns comerços propers a l'aparcament destaquen que és una bona mesura per fomentar que els clients s'acosi-

tin als seus negocis d'una manera més còmoda i ràpida. També tenen moltes expectatives de cara a l'estiu, quan el municipi rep més visitants de fora i el nou pàrquing serà un bon reclam per desco-

brir el centre. Amb la reordenació de la mobilitat, el carrer de la Tosca ha passat a ser de vianants i s'eliminarà la zona blava de diverses vies del centre, com ara l'avinguda de la Vila (a la foto).

(Pàgina 6)

L'Agrupació de Defensa Forestal Els Cingles vol captar dones

(Pàgina 9)

Visita als murals que expliquen la vida a Castellterçol a través de l'art urbà

(Pàgina 7)

IXELL VILAMALA

Últims retocs al Centre Recreatiu d'Oló

Santa Maria d'Oló inaugura diumenge la reforma del Centre Recreatiu. S'hi ha invertit més d'un milió d'euros perquè esdevingui la seu de l'escola de música, la ràdio o les entitats.

(Pàgines 4 i 5)

SEBASTIÀ RENOM

Guardians del saber Moianès

L'Associació Cultural Modilianum, de Moià, preserva el saber de la comarca, des d'història fins a ciència, art o notícies locals. Editen dues revistes, la que porta el seu mateix nom i *La Tosca*.

Moià ha guanyat 142 places amb l'obertura de l'aparcament soterrat de la plaça del CAP, un escenari que ha de permetre eliminar zones d'estacionament de l'espai públic i dedicar-les a una millor seguretat dels vianants i aconseguir uns carrers més amables.

Moià avança en el trencaclosques de la mobilitat urbana

L'obertura de l'aparcament es tradueix en set accions immediates

Moià

Guillem Freixa

Un trencaclosques és un joc en què encaixant un seguit de peces a través d'un ordre determinat s'aconsegueix trobar una solució. Aquest seria un bon exemple per explicar la utilitat d'un Pla de Mobilitat Urbana Sostenible (PMUS): després d'una primera anàlisi a fons de la situació d'un municipi –en el cas que ens ocupa, Moià–, es determinen un seguit d'accions que, un cop realitzades han de permetre millorar l'escenari de mobilitat de la població. L'objectiu no és un altre que aconseguir "carrers més segurs, pensats per a les persones i per accedir de manera més fàcil als comerços", remarca l'alcalde de Moià, Dionís Guiteras.

La capital del Moianès disposa des de l'abril del 2019 d'un PMUS que va ser aprovat per unanimitat per tot el consistori. En aquest document s'hi marquen les línies estratègiques per aconseguir una mobilitat més sostenible, i orienta les polítiques públiques proposant accions per assolir aquest objectiu. Recentment, amb l'obertura de l'aparcament soterrat de la plaça del CAP, Moià ha pogut desencallar un seguit d'actuacions que van en la

línia de millorar la mobilitat de la població. En concret, el fet de tenir concentrades moltes places d'aparcament en un punt del centre de la vila "ens permet alliberar les zones blaves d'estacionament que teníem escampades pels carrers de l'entorn". Aquesta actuació "posa fi a una limitació d'espai a la via pública", que ara es podrà dedicar a potenciar les zones de vianants, la seva seguretat i fins i tot els carrers de plataforma única.

"L'objectiu és aconseguir carrers més segurs", apunta l'alcalde de Moià

Una de les actuacions més evidents de les últimes setmanes, i també més exemplar, del que ha de suposar l'obertura de l'aparcament del CAP i l'aplicació de noves mesures del PMUS és el tancament del carrer de la Tosca. Des de l'1 de desembre aquesta via, amb unes voreres molt estretes, és exclusiu per a vianants. En total, estan previstes intervencions en set zones de Moià, i a banda de l'avinguda de la Vila –on

s'està pendent del permís de la Generalitat, propietària de la via–, en la resta de punts "si no s'han fet es faran de forma immediata".

L'obertura de l'aparcament del CAP, doncs, ha de permetre encaixar una part més del trencaclosques de la mobilitat a Moià. De fet, tal com recorda Guiteras, "des de l'aprovació del PMUS s'han anat fent accions", com per exemple els camins escolars o la conversió a plataforma única d'alguns carrers del municipi. El document tècnic deixa un grapat de dades interessants a l'hora d'explicar, entendre i planejar la mobilitat urbana de la capital del Moianès.

Una d'elles fa evident la lògica d'apostar per protegir el vianant cada vegada més: i és que dels 12.000 desplaçaments que l'anàlisi determina que es fan cada dia a Moià, el 62% –uns 7.497– es fan a peu. Per contra, i posant el focus en les connexions interurbanas, en la seva majoria –un 95%–, es fan utilitzant el vehicle privat. En aquest sentit, el PMUS també fa una crida a potenciar i millorar el transport públic.

Estirant la radiografia de la mobilitat urbana a Moià, el PMUS mostra una important mancança pel que fa

Aplicació del Pla de Mobilitat Urbana a Moià amb l'obertura de

Carrer de la Tosca

Des del mes de desembre, el carrer de la Tosca està tancat al trànsit rodat i només hi poden passar els veïns. El carrer passarà a tenir plataforma única amb la reforma que s'hi preveu.

Carrer Sant Antoni i plaça de l'Església

Ja funciona com una zona per a vianants els dies de mercat. Es preveu treure la zona blava, reubicar la plaça de discapacitats i mantenir la de càrrega i descàrrega.

Carrer Santa Magdalena

L'inici del carrer a tocar del CAP ja ha tingut modificacions: s'ha tret la zona blava, i s'hi ha deixat una plaça de càrrega i descàrrega i tres per a ús sanitari i d'emergències.

a voreres accessibles. I és que el 38% de l'espai del municipi destinat al pas de persones té una amplada inferior al metre, i un altre 38% fa entre un i dos metres, unes dimensions que també serien susceptibles de revisar en l'objectiu de complir

amb el decret d'accessibilitat de Catalunya, normativa que s'aprovarà en breu. En aquest àmbit, l'alcalde Guiteras apunta que la feina d'ampliar voreres "s'anirà fent a mesura que s'arreglin carrers", tal com ja es va fer en el seu moment en vies

**MUNTATGES
INDUSTRIALS**
SEMPRE AL VOSTRE COSTAT

**SOLDADURA | MECANITZACIÓ
PROCESSOS INDUSTRIALS**

l'aparcament del CAP

5 Carrer Sant Josep

Ja s'ha eliminat la zona blava i de les places de càrrega i descàrrega ubicades a prop del CAP. L'objectiu és facilitar el pas de vehicles d'emergència per aquest punt.

6 Plaça Moianès

A la plaça Moianès, es traurà l'actual illa de zona blava i es reordenaran les que hi ha en un cantó de l'espai, amb l'objectiu de millorar una de les entrades al centre de la població.

4 Carrer Jacint Vilardell

Al carrer Jacint Vilardell s'ha retirat la zona blava, i s'hi ha creat una plaça d'estacionament de com a màxim 15 minuts per recollir compres. Es manté la plaça de discapacitats.

7 Avinguda de la Vila

S'eliminarà la zona blava, i es deixaran algunes places per a discapacitats, de càrrega i descàrrega i de màxim 15 minuts d'estacionament. Els vianants han de guanyar protagonisme.

com el carrer Sant Pere o el del Remei. El PMUS detecta que els punts més transitats pels vianants són, amb uns 2.000 desplaçaments al dia, la Baixada del Mestre –una de les voreres més estretes del municipi–, i el carrer del Comerç, ja transformat en

plataforma única. També hi apareixen l'avinguda de la Vila, la carretera de Manresa i espais de l'entorn de l'escola Josep Orriols i Roca, com l'avinguda de la Pau i l'avinguda de l'Arbre Fruiter, amb un miler de desplaçaments cada dia.

Des del govern municipal, Guiteras remarca que el PMUS “és plenament vigent”, i que la voluntat “és desplegar les mesures que s'hi recullen el màxim que podem”. Aquest serà un dels reptes del consistori del proper mandat.

Primer mes de rodatge de l'aparcament soterrat

La valoració inicial del comerç és positiva

Moià

G.F. Aquest dissabte a les 10 del matí una vintena de cotxes estaven estacionats a l'interior de l'aparcament soterrani de la plaça del CAP. Tots ells, a la primera planta. A la segona, només un. De rotació, poca, però a les botigues de l'entorn sí que es copsava la sensació que l'obertura d'aquest nou equipament ha tingut un efecte positiu. Ho expressava així l'Antònia, de la fruiteria Antònia i Rufino. Ella té detectats diversos clients que li venen d'altres pobles del Moianès, “com Collsuspina i Castellerçol”, i en aquestes primeres setmanes, “ja l'han fet servir, perquè disposar de dues hores per deixar el cotxe aquí al centre els hi va molt bé per comprar, carregar el material i marxar”.

fer realitat”. Uns metres més amunt del carrer Sant Josep, en Joan Soler, de Ca la Isabel ha detectat que l'aparcament “costa d'omplir”, una situació que veu “lògica, perquè la gent de Moià ja té el seu aparcament o ve a peu”. Soler és optimista de cara a l'estiu, quan la població acull més gent de fora, s'hi fan actes que porten gent “i pot ser un bon recurs perquè aparquin a prop de les botigues”. Soler sí que lamenta que l'aparcament no s'hagués obert més d'hora “si

Hi veuen utilitat per a la gent de fora, i creuen que a l'estiu pot créixer l'ocupació

Aquesta idea també la comparteix Joaquim Pujadas, de la botiga de productes alimentaris d'especialitat Bernat de Rubió. També reconeix, però, que en aquestes primeres setmanes “ha costat arrencar”, ja que encara no hi ha l'hàbit d'anar al pàrquing soterrat. “És que ha estat tancat molts anys”, recorda. De fet, Pujadas apunta que el nou aparcament per fi donarà resposta a una demanda del comerç del centre de la vila: “En els últims anys s'han tret molts aparcaments propers, i això ens ha perjudicat.” El botiguer encara recorda que quan es va dir que es faria un gran aparcament a la plaça del CAP “ho vam veure amb bons ulls”, però la iniciativa “ha trigat més de 10 anys a poder-se

es podia fer”, per exemple a principis de desembre “i així ja ho haguéssim aprofitat per la campanya de Nadal”. L'alcalde, Dionís Guiteras, apunta que encara no tenen dades de la utilització, “però la sensació és que la gent i els comerços estan contents”. L'aparcament soterrat de la plaça del CAP es va obrir el 22 de desembre, i posa a disposició de la ciutadania 142 places. Fins al mes de març, s'aplica el mateix criteri que en la resta de zona blava del municipi: es pot aparcar de forma gratuïta fins a dues hores. A partir del març, les dues primeres hores continuaran sent gratuïtes i a partir de la tercera el cost cada seixanta minuts d'estacionament serà d'1,5 euros.

Festa Major d'Hivern

Moià 2023

Dijous 19 de gener
A les 17.30h, a la Biblioteca Municipal **Espectacle de titelles 'Històries d'animals'**, a càrrec de la Cia Pengim-Penjam.
A les 19.00h, amb sortida des de Can Carner **GARROFINS, POLLO i TEIERS**
Faran la tradicional ballada de la vigília de Sant Sebastià pels carrers de la vila.

Divendres 20 de gener
FESTA DE SANT SEBASTIÀ, PATRÓ DE LA VILA DE MOIÀ
A les 12.00h, a l'església parroquial **OFICI SOLEMNE DE SANT SEBASTIÀ**
Amb la participació dels Garrofins i els Grallers de Moià.
A la sortida d'ofici, ballada dels Garrofins davant l'església parroquial.

Diumenge 22 de gener
A les 13.00h, a la plaça de davant del CAP **DANSES TRADICIONALS DE MOIÀ**
Ball del Ciri, Ball de Gitanes, Ball de Garrofins i Ball de Bastons de Moià.
Interpretades per la Cobla Sabadell.
En cas de pluja o mal temps es farà a l'interior de l'església parroquial.

Diumenge 29 de gener
BALL DEL CONTRAPÀS CURT DE MOIÀ, dansa que per tradició s'associa als traguiners i al seu patró, Sant Antoni.
En el moment de l'arribada dels administradors i la bandera del gremi a la plaça Major per rebre la benedicció del 3r tomb (aprox. a la 1 del migdia).

Per a més informació: www.moia.cat

Ajuntament de Moià

Des de l'Associació Cultural Modilianum, de Moià, promouen el coneixement històric i social de la comarca des de fa molts anys

a través de dues revistes. 'La Tosca', d'informació local, i la revista 'Modilianum', d'articles científics, publicada bianualment.

“La nostra és l'única revista local que queda al Moianès”

Entrevista a Jaume Clarà i Josep Font, de 'Modilianum'

Moià

Queralt Campàs

Dos escolapis van ser els impulsors de les dues èpoques de la revista Modilianum, que es va fundar el 1960 i es va reprendre el 1989, oi?

J.C: La primera època la va impulsar l'escolapi Llogari Picanyol, qui va fundar la revista l'any 1960. Era una revista que sortia tres vegades l'any dedicada a la història de Moià i que es va publicar fins a la mort de l'escolapi l'any 1968, amb un número pòstum l'any 1969. La revista va desaparèixer, però pels que ens interessava la història va ser un referent i així, l'any 1989, quan es van commemorar els 150 anys de la crema de Moià a la primera guerra carlina, un grup (en aquells moments de joves estudiants d'història encapçalats per un altre escolapi, en Rosend Casallargh), vam decidir reprendre una segona època de la revista Modilianum. Un any després es creava l'entitat com a Associació Cultural Modilianum. Durant la primera època la revista estava centrada en la història de Moià i la segona època es va concebre com a revista d'Estudis del Moianès, amb l'edició de dos números l'any més gruixuts que abasten

tots els pobles de la comarca. Les temàtiques dels estudis científics que publiquem són sobretot al voltant de les ciències socials, però també hi ha alguna edició de ciències naturals. Ara està a impremta el número 67.

Un altre dels projectes que tenen entre mans des de l'associació és la revista La Tosca. Quan i per què van emprendre aquest projecte?

“Nosaltres vam emprendre el relleu de 'La Tosca' fa 11 anys perquè no morís”

J.C: La Tosca, que és una revista d'informació local, va néixer el 1947. En un moment donat la gent que se'n cuidava, entre els quals hi havia mossèn Josep Ruaiç, qui també és membre de Modilianum, van expressar que necessitaven un relleu. Nosaltres ho vam emprendre perquè no morís ara fa 11 anys.

J.F: El primer número que vam publicar va ser el de la inauguració del CAP, el gener del 2012. El Dionís feia poc que havia entrat d'alcalde.

Els que ho van iniciar eren majoritàriament historiadors?

J.C: Sí, i també hi havia historiadors de l'art, bibliotecaris, gestors culturals i altres perfils.

Amb quin objectiu van decidir recuperar la revista?

J.C: Els que ho vam iniciar, en Ramon Tarter, la Roser Portet, l'Eduard Gómez, en Rosend Casallarg, la Maria Carme Bermudez i jo mateix, teníem com a referent la revista de la primera època i volíem fomentar que continuessin sortint regularment els estudis. Segurament, si allò hagués passat ara, en comptes de posar-nos el nom d'Associació Cultural Modilianum ens hauríem posat de nom de Centre d'Estudis del Moianès, que és la funció que estem duent a terme.

Com s'organitzen per escollir els temes que tracten a Modilianum?

J.C: Com que el format és d'articles científics, busquem persones que estudiïn qüestions relacionades amb la comarca i que es puguin animar a publicar-ho.

J.F: Sobretot ens nodrim també dels temes que tractem en jornades divulgatives que organitzem nosaltres mateixos. A posteriori ens serveixen per nodrir-nos d'articles originals. Alhora

Josep Font i Jaume Clarà davant del Museu de Moià, on tenen la seu de 'Modilianum'. La de 'La

intentem que serveixi per fomentar el coneixement de la comarca.

J.C: Normalment, un dels dos números de l'any intentem que surti d'alguna jornada organitzada per nosaltres.

De fet, la jornada d'estudi sobre l'estiueig al Moianès que havíeu de fer l'octubre del 2020 la van ajornar per la pandèmia, fins al 2021. Al voltant de quina temàtica girava la d'aquest estiu passat?

J.F: Va ser un projecte impulsat conjuntament amb el Consell Comarcal i la Universitat Ramon Llull. Les jornades van girar sobre el patrimoni arquitectònic històric i contemporani, a través de l'organització d'una universitat d'estiu. L'objectiu era posar en valor l'arquitectura de Moianès.

J.C: Ja n'havíem organitzat d'altres, però en aquest cas la vam fer pensant també a editar un número per la revista Modilianum.

Sortirà pròximament?

J.C: Al juny

Com se subvencionen?

J.C: Modilianum compta amb el finançament dels subscriptors i també rep subvencions de l'Institut Ramon Muntaner i del Consell Comarcal.

Tal com estan els mitjans en paper té molt mèrit tirar endavant dues revistes. S'han trobat amb manca de recursos?

J.C: Sempre hem intentat ser conservadors, en l'àmbit econòmic. Si veiem que no és rendible o que econòmicament no ho podem mantenir, no ho fem. L'economia de l'entitat en si mateixa no és un problema, però sí que ho és si volem innovar.

J.F: Per exemple sempre hem dit que La Tosca hauria de ser en color, però no ens hi atrevim. A part de les revistes que funcionen amb les subvencions estàndards, organitzem altres propostes en funció del que creiem que pot tenir més èxit. Fa 21 anys que editem un calendari de Modilianum. Recollim fotos històriques de Moià i les documentem. Muntem paraqueta i això també ens serveix per convèncer gent que encara té arxius fotogràfics del poble a casa seva i, alhora, ens dona visibilitat.

J.C: La Tosca és molt coneguda a tot el poble, però Modilianum com a revista arriba a un sector molt més limitat. Amb el calendari el nostre nom arriba a molta més gent. I amb aquest projecte també financem les despeses corrents de l'entitat. Representa també un sacrifici per a nosaltres perquè vol dir que tots els caps de setmana de desembre muntant parada (a banda de vendre's al Museu i a les llibreries), però és molt enriquidor perquè també representa un intercanvi d'opinions amb

Tosca' és a Can Carner, l'edifici del Consell Comarcal del Moianès

revista Modilianum sorgeixen de les jornades de patrimoni organitzades periòdicament. En el cas de La Tosca es reuneixen periòdicament per decidir temàtiques?

J.C: El contingut d'ambdues publicacions és molt diferent. *La Tosca* és una revista d'informació local i publiquem vuit números l'any. El consell de redacció ens reunim una vegada cada mes i mig, per decidir les temàtiques.

J.F: Valorem com ha anat el número anterior i quins temes cal tractar al següent.

J.C: I abans de cada número s'envia la data de tancament tant a entitats com a persones col·laboradores. D'aquests n'hi ha de fixos i més esporàdics, a part del que fem els membres del mateix consell de redacció.

J.F: Sobretot fem una selecció de temes d'actualitat.

Es plantegen una digitalització completa de La Tosca?

J.F: Al web hi ha tots els números de la nostra època en PDF i part de l'anterior, però no disposem d'un espai web actualitzat i els articles publicats peça per peça i, per tant, tampoc estem fent xarxes socials.

J.C: Amb el funcionament actual veiem complicat aplicar-ho. Ara tenim una estructura molt pautada amb tasques concretes cada mes i mig. En un hipotètic format amb un web actualitzat s'hauria de mantenir diàriament o setmanalment i se'n faria més complicat.

Creieu que amb aquestes publicacions contribuïu a generar teixit cultural i social?

J.C: Ara sortirà el número 67 de *Modilianum* i de *La Tosca* ara estem fent el número 814. Però d'aquesta xifra de *La Tosca* és acumulada des del 1947, eh! Des que ho vam entomar nosaltres portem uns 90 números publicats.

J.F: A part d'això de tant en tant també publiquem algun llibre, però sense una periodicitat fixa. Darrerament, l'Elvira Permanyer ha publicat un llibre sobre el teatre a Mojà i un altre sobre un actor fill de Mojà. Jo mateix vaig publicar un llibre sobre la Setmana Santa a Mojà. També editem quaderns de divulgació i n'hem fet sobre les Coves del Toll, sobre Rafael de Casanova, etc. Una altra de les iniciatives que duem a terme són exposicions. En recordo especialment una que vam fer amb fotografies antigues del públic que hi havia al ball de Sant Sebastià, fa molts anys, propietat del fons Renom. Nosaltres les vam recuperar i vam fer una exposició amb lones impreses on identificàvem cada una de les persones. En total vam recuperar uns 1.000 noms! Va ser una bogeria.

Com en fan la distribució?

J.C: Els subscriptors els reben a casa seva i també es poden adquirir a les llibreries de Mojà i Castellterçol.

Em comentaven que part de les temàtiques de la

tota la gent que passa.

El calendari no l'havia vist mai en directe i no me l'imaginava tan gran. És xulo!

J.F: Algun any s'ha posat sobre la taula canviar-lo de format, però hi ha molta gent que el col·lecciona.

Com recopilen les fotografies del calendari?

J.C: En Manel Alzina (una de les persones que havia col·laborat amb la revista des del principi i que fa uns anys va morir) tenia una col·lecció de fotografies que havia anat recollint i això ens ha bastit sempre d'una base. Una gran part són fetes d'ell i d'altres provenen de donacions o col·leccions personals. També hem consultat l'arxiu fotogràfic Renom. Ara ja fa un temps que està digitalitzat i se'n poden adquirir algunes fotos. Això també ens ajuda.

Amb quin nombre de subscriptors compten ambdues publicacions?

J.C: A *Modilianum* són uns 180 i a *La Tosca* n'hi ha uns 600. Vist amb perspectiva, potser hauria estat millor fer socis a *Modilianum* perquè, a banda d'editar la revista, organitzem altres activitats, però es va iniciar com a subscriptors i ja s'ha quedat així.

Només de Mojà o de tota la comarca?

J.C: El gran guix és de Mojà, però també n'hi ha de la resta de la comarca.

Quants números s'han editat de cada publicació?

J.C: Sens dubte.

J.F: El que es coneix de la història de Mojà i del Moianès és, en bona part, gràcies al contingut que generem des del Centre d'Estudis del Moianès. Segons quins temes toquem, sí que pot influir.

J.C: Jo remarco el fet que Mojà compta amb una revista local (*La Tosca*) des del 1909. Mai s'ha deixat de rebre, tot i que en algun

feia 30 anys que s'editava.

Vostès tenen previst seguir?

J.C: Amb aquestes coses mai se sap, però la intenció és seguir.

J.F: El projecte compta amb estabilitat econòmica i sempre sobren més pàgines que no ens en falten, però ens agradaria poder-li donar més qualitat.

Quin és el seu objectiu principal com a associació?

J.C: Des de *Modilianum* és contribuir a divulgar el coneixement històric i social del Moianès i dels seus pobles. I, des de *La Tosca*, a banda d'informar també volem marcar perfil. Quan s'estava impulsant el projecte de nova comarca, des de *La Tosca* vam fer campanya a favor.

J.F: Val a dir que la creació de la comarca és una obra col·lectiva dels polítics (actuals i històrics). Però sí que és cert que el moment que es va plantejar referèndum no tothom ho veia com un projecte assequible i, des de *La Tosca*, hi vam apostar fort impulsant un manifest comú entre diverses entitats.

Quins altres moments destacables s'han tractat a La Tosca?

J.C: La primera entrevista que va concedir Josep Monràs després d'haver deixat l'alcaldia, sense haver-ne volgut donar abans a cap mitjà de comunicació.

J.F: Quan vam assumir la direcció de la revista va ser una mica dur, entre altres qüestions perquè fins llavors *La Tosca* no parlava de política municipal i nosaltres teníem clar que s'havia de poder parlar de tot.

“Mojà compta amb una revista local de forma ininterrompuda des del 1909”

“Ha plegat ‘La Calderina’, de Calders, i ‘El Clot’, de Monistrol de Calders”

moment ha canviat de nom o ha sigut més breu. Per tant, hi ha una gran part de la gent que l'espera amb moltes ganes. Aquest fet, fins i tot, ens condiciona l'evolució dels formats perquè hi ha una part important dels subscriptors que la col·leccionen.

J.C: A més, ara precisament ens hem quedat com a única revista local del Moianès d'aquesta tipologia. Acaba de plegar *La Calderina* de Calders, després de 10 anys en funcionament, i l'any passat va tancar *El Clot*, de Monistrol de Calders, que

SQS
EL POBLE QUE VOLS VIURE

Vine i gaudeix del comerç de

Sant Quirze Safaja

www.sqs.cat   @aj.santquirzesafaja

L'ADF Els Cingles farà accions per promoure l'entrada de dones

Plantegen accions de sensibilització i difusió per aconseguir la paritat entre els seus components

Moià

Ferran Polo

L'Agrupació de Defensa Forestal (ADF) Els Cingles, que integra els municipis de Castellcir, Castellterçol, Collsuspina, Granera, Moià i Sant Quirze Safaja, tirarà endavant una acció per fomentar la incorporació de dones com a voluntàries. Actualment, són una quinzena de les 150 persones que formen part de l'ADF entre els sis municipis. Representen el 10% del total i els agradaria poder arribar a la paritat dins de l'organització.

L'entitat va presentar el projecte *Les dones de l'ADF: fomentar la diversitat amb una major participació de dones a la nostra ADF* als premis que convoca cada any la Diputació de Barcelona. Van quedar finalistes però no van aconseguir el guardó que anava acompanyat d'una dotació econòmica per executar-lo. Tot i això, ho volen tirar endavant confeccionant un vídeo, cartells i fent xerrades que serveixin per sensibilitzar la població. Ho volen fer en llocs a l'institut de Moià o obertes al conjunt de la ciutadania.

La idea va sorgir d'Eli-sabeth Codina, que és una de les voluntàries que té actualment l'agrupació i l'entitat se l'ha fet seva. "En el món de les ADF hi ha molt poques dones i entenem que això és una pèrdua per a les entitats", assegura Miquel Buxó, president de l'ADF Els Cingles, que aposta per "canviar la dinàmica actual i fer que les dones formin part de les ADF" amb una representació similar a la

L'ADF Els Cingles té actualment una quinzena de dones voluntàries

que tenen a la societat. Per Buxó, és clau "conèixer què fa que les dones no participin en les ADF". "Hi ha moltes dones preocupades pel medi ambient i això no es tradueix en el volum de voluntàries", afegeix el president de l'ADF Els Cingles, que considera que "s'ha donat la imatge que estar en una ADF és anar a apagar foc i que, per fer-ho, és important la força.

Però això no és així. Calen més habilitats que són més importants que la força física. Qualsevol de les activitats que fa l'ADF, les pot assumir perfectament una dona. El gènere no és cap limitació". Buxó creu que és important arribar a la gent jove.

Les ADF estan formades per representants de la propietat forestal de cada territori, dels ajuntaments i per

voluntaris. La presència més baixa de dones es dona en aquest tercer grup.

Però la poca presència de voluntàries, també es veu als llocs de responsabilitat. En el cas de l'ADF Els Cingles, cap dels caps operatius que l'entitat té a cadascun dels sis municipis que l'integren és dona. Aquests s'encarreguen de gestionar i coordinar els voluntaris.

Només el 10% dels voluntaris són dones, com passa a la majoria d'ADF

La representativitat de les dones també és baixa en les federacions territorials (a la junta de la federació Bages-Moianès hi ha un 89% d'homes i un 11% de dones) o en el secretariat nacional (un 92% d'homes i un 8% de dones). "Considerem vital que l'equip de l'ADF estigui integrat per diversitat de persones sense discriminar per gènere, ètnia, orientació sexual... per una evolució favorable en coneixement, opinions i criteris que nodrirà l'ADF", defensaven en el projecte presentat. "Hi ha consciència d'un canvi social i aquest s'ha de fer des de totes les organitzacions i institucions." En cas d'haver aconseguit el premi, pretenien fer accions per fomentar la perspectiva de gènere dins de l'ADF amb xerrades i formacions orientades als voluntaris en perspectiva de gènere o paritat.

Monistrol millora el servei porta a porta i dedica el calendari 2023 al canvi climàtic

Monistrol de Calders

L'Ajuntament de Monistrol de Calders presenta una millora en el seu servei de recollida porta a porta. Aquest 2023 el municipi recupera els dos dies setmanals de recollida d'envasos. La fracció de resta es recollirà cada 15 dies i el vidre, entre els mesos de setembre i maig, es recollirà amb la mateixa periodicitat. També s'afegeix la recollida d'olis de cuina cada 15 dies. El municipi ha dedicat el calendari d'enguany al canvi climàtic. Ha inclòs diverses imatges acompanyades d'una petita explicació sobre les diferents conseqüències de l'escalfament global.

La nova oficina Accelera Pime Rural de la província de Barcelona obre a Moià

Moià El programa Accelera Pime Rural, una iniciativa que té per objectiu ajudar els autònoms i empreses de la comarca a iniciar processos de digitalització i transformació digital, anuncia que obrirà la seva seu al Moianès. La nova oficina de la província de Barcelona s'ubicarà a Moià i s'inaugurarà el dijous 26 de gener a les 19h. La benvinguda serà a càrrec d'Oriol Batlló, president del Consorci del Moianès, i Montse Ficapal, secretària territorial de la PIMEC de la Catalunya Central. Albert Torras, tècnic assessor del Servei de Teixit Productiu de la Diputació de Barcelona, i Andreu Bru, director de Tecnologia i Innovació de la Pimec, s'encarregaran de la presentació.

Recta final del programa del cicle de Cinema i Dones a Moià

Moià El cicle Dones i Cinema: Representacions Fílmiques Feministes afronta la recta final d'un programa que va començar a Moià al novembre. Es tracta d'una activitat en col·laboració amb l'espai A Cobert. L'objectiu és oferir un enfocament amb perspectiva de gènere en format de Cine Club, que consisteix en el visionat i debat posterior. El divendres 27 de gener es podrà veure *La mujer sin cabeza* a 2/4 de 10 de la nit a l'auditori Sant Josep. També hi haurà projeccions el 17 de febrer i el 10 de març. L'entrada a la sessió és lliure i gratuïta.

11a Cursa de Muntanya

Saltamarrades

5 de març de 2023 a Santa Maria d'Oló

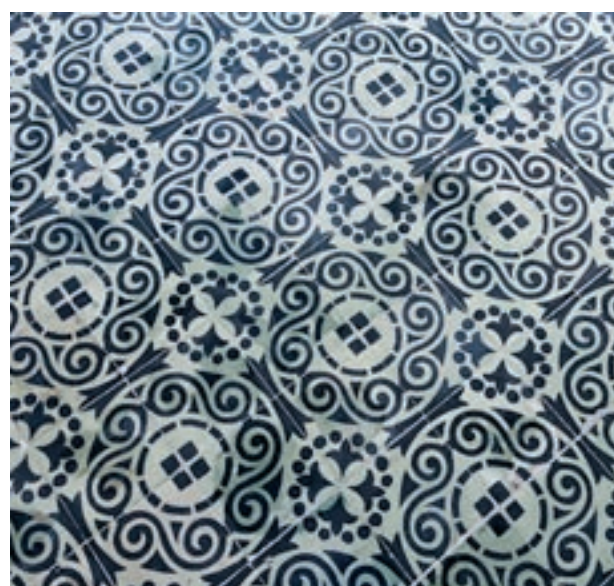
Tres recorreguts:

21km +1000m
11km +450m
6km +200m

+ cursa infantil Minimarrades

www.saltamarrades.cat

A dalt, Baraut, Juncadella i Aubach davant la façana, que s'ha pintat, i una vista parcial del local del Moviment Júnior. A sota, elements que es conserven: el projecteur de cine, les portes de la nevera i l'enrajolat

Oló culmina la reforma del Centre Recreatiu, ara seu de l'escola de música i les entitats

La intenció és destinar a habitatge social el bloc de pisos de l'antic ajuntament, on eren fins ara

Santa Maria d'Oló

Txell Vilamala

Les portes de l'antiga nevera que hi havia al bar de l'entrada, les rajoles de terra, les manetes dels fusibles i un mític projecteur de cine de la marca Ossa. Són quatre elements que s'han mantingut i es quedaran al Centre Recreatiu de Santa Maria d'Oló amb l'objectiu de preservar l'essència de l'edifici que havia estat durant anys la casa de cultura del poble i que ara s'ha reformat per convertir-lo en la seu de l'escola de música, les entitats, el Moviment Júnior i l'emissora de ràdio. Tots aquests serveis estaven ubicats fins ara al bloc de pisos de l'antic ajuntament, però

l'equip de govern va començar a treballar ja el mandat passat per endreçar-los millor. Es podria dir, en certa manera, que s'ha refet l'encaix de les peces del puzzle. D'una banda, l'edifici del Centre Recreatiu havia deixat de complir la normativa per fer el servei de cine i teatre i de l'altra, els pisos on hi havia l'escola de música o el Moviment Júnior tampoc s'ajustaven a les seves necessitats. Ara, aquest segon problema se soluciona i el de l'acollida d'espectacles culturals, també, perquè es podran representar tant a la sala polivalent del mateix edifici com a l'habilitada a l'Espai Hemalosa. Pel que fa a l'antic ajuntament, la voluntat és retornar els pisos a la seva

L'edifici s'inaugura diumenge, amb la consellera Laura Vilagrà

funció i convertir-los en habitatge social, una oferta que ara per ara no existeix a Sant Maria d'Oló.

La reforma del Centre Recreatiu, que ha costat 1,1 milions d'euros subvencionats en més de tres quartes parts per la Generalitat i la Diputació de Barcelona, és una realitat des que aquest gener s'hi van instal·lar els alumnes i professors de músi-

ca. També s'hi ha començat a traslladar material de l'emissora de ràdio, però tot i això s'inaugurarà oficialment diumenge, en un acte a 2/4 d'1 del migdia encapçalat per la consellera Laura Vilagrà.

De la distribució se'n va parlar prèviament amb els diferents actors i es concreta en una planta per a l'escola de música i la sala polivalent –servirà tant per a audicions com actes d'altres temes– i un pis a sobre amb la ràdio, el local d'entitats i el que ocuparà el Moviment Júnior. Ubicats en un dels extrems de l'edifici, són justament els monitors i infants de l'esplai els que també gaudiran d'una terrassa exterior a sota de l'Espai Hemalosa. I aquí

hi ha un altre dels projectes de futur de l'equip de govern (ERC-AM): enllaçar tots dos espais unint trams d'escala ja existents i actuant sobre els terrenys que s'han desencallat després d'anys de negociació amb l'Incasol. "Donarem un altre aire a una zona que està al centre del poble", expliquen Xavier Baraut (alcalde) i Laura Juncadella (regidora d'Urbanisme). La reforma del Centre Recreatiu ha estat, de fet, una de les tres prioritats del mandat, ja que d'una manera o altra "hi acaben passant tots els habitants d'Oló: pel fill o la filla a l'escola de música, al moviment júnior, les entitats, amb motiu d'alguna xerrada a la sala polivalent...". El punt màgic del projecte ha estat conservar també elements que, com les rajoles o el projecteur, preservin l'essència de la funció que tenia l'edifici originàriament. I amb curiositats com que les portes de l'antiga nevera del bar les ha restaurat a casa un altre regidor, Àngel Aubach, o que la fusta dels seients i taules de fora segurament serà d'un arbre ara acabat de tallar que hi havia just en un dels costats del Centre Recreatiu.

CONÈIXER EL MOIANÈS

En bicicleta, a peu, a cavall... seguint diferents recorreguts senyalitzats

LA RONDA DEL MOIANÈS

Sender de Gran Recorregut GR177

Magnífic itinerari circular per a excursionistes, amb ramificacions internes radials, que recorre la perifèria del Moianès.

Qualsevol punt de la Ronda pot ser l'origen d'una bona excursió. Tothom pot trobar un recorregut més atractiu o que s'adapti millor als seus gustos i a les seves facultats físiques; hi ha moltes rutes radials i altres sortides atractives pels voltants de cada poble de la comarca.

Longitud: 117 km

Desnivell: 2.615 m

Inici-final: circular

Senyalització:

Horitzontal: marques blanques i vermelles del GR.

Vertical: rètols indicadors amb pals de fusta tractada i banderoles verdes.

TERRITORIS SERENS

UN ITINERARI PER CAMINAR EN CALMA

Com a grans recorreguts, el Moianès també forma part d'un itinerari que travessa els Territoris Serens, que som: **el Moianès, el Lluçanès, la Vall del Ges, Orís i Bisaura i el Cabrerès-Collscabra**. Som territoris serens perquè procurem que els nostres pobles creixin mesurats, el paisatge és una riquesa que tractem amb molta cura, donem valor als aliments que es produeixen a les nostres terres...

Aquest itinerari està pensat per fer-lo en calma, sense pressa, recorrent antics camins ja existents: la Ronda del Moianès, el Camí de Sant Jaume, els Camins Rals o Ramaders del Lluçanès i diversos senders de Gran i Petit Recorregut (GR i PR).

Al Moianès, el Camí Serè passa per un terreny ondulat amb un mosaic de pobles i masies, conreus i boscos. Surt de Monistrol de Calders cap a la feréstega i alhora serena Vall de Marfà, seguint el GR3 –excepte el tram de Marfà i Molí d'en Brotons, que es desvia a la dreta– fins a Moià i l'Estany.

Longitud: 160 km - Desnivell: 5.305 metres

Inici-final: Monistrol de Calders-L'Estany (tram del Moianès); Monistrol de Calders-Rupit.

Senyalització: marques blanques i vermelles del GR en el cas del Moianès.

CAMÍ DE SANT JAUME

L'Estany - Santa M. d'Oló - Calders

El Camí de Sant Jaume ens porta des de Catalunya fins a Galícia. Pel Moianès hi passen dos trams:

1. Vic-L'Estany: una etapa curta i solitària.

Ens endinsem en una zona de cultius regats per nombrosos rierols.

Longitud: 21,4 km

Dificultat: mitjana

Inici-final: cinc hores

2. L'Estany-Artés: travessem el Moianès des de l'Estany, passant per Santa M. d'Oló, Calders i fins arribar a Artés.

Longitud: 23,3 km

Dificultat: fàcil

Inici-final: sis hores

Senyalització amb fons blau i petxina groga.

CAMÍ OLIBA. GR151

La ruta del romànic català. Montserrat-Pirineus

El Camí Oliba és art, cultura i història. És un recorregut de més de 200 quilòmetres pels orígens de Catalunya que connecta alguna de les obres més emblemàtiques de l'art romànic català.

Al Moianès hi trobem el tram Montserrat-Manresa-Vic, que travessa per Santa Maria d'Oló i l'Estany (monestir de Santa Maria de l'Estany) i que coincideix amb el Camí de Sant Jaume i la Ronda del Moianès.

Longitud: tram Montserrat-Manresa-Vic: 86 km.

Desnivell: 1.791 metres positius - 2.051 metres negatius.

Senyalització: plaquetes direccionals blanques i vermelles i imatges adhesives pels trams urbans. Plaques direccionals sobre fons verd i amb el logo del Camí Oliba.

Més informació: www.moianesturisme.cat Instagram: @moianesturisme Tel. Consorci del Moianès - Oficina de Turisme del Moianès 93 830 14 18

Us desitgem
un feliç 2023!

Viu la comarca i guanya
obsequis, àpats i experiències.

Participa a la campanya fins el 31 de gener!

EL MOIANÈS
VETAAAAN
DEGUST...

PATRIMONI I CAPITAL NATURAL: ART URBÀ A CASTELLTERÇOL (XVI)

GRISelda GUITERAS

Tastets de tres dels cinc murals de Castellterçol. A dalt, el d'homenatge a les dones de l'ANLA; a sota, un dels de Roc Blackbloc, i a la dreta, el dedicat a l'exili i la guerra

Patrimoni i valors a les parets

A Castellterçol, el poble s'explica a través de l'art urbà amb cinc grans murals pintats en espais emblemàtics

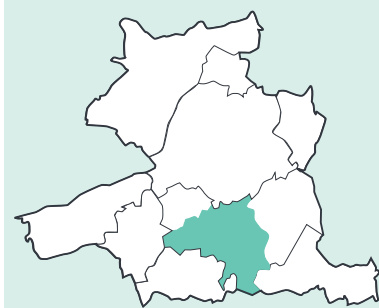
Castellterçol

Griselda Guiteras

Els murals són espais d'art que poden ocupar els llocs més insòlits. La façana d'un edifici, un dipòsit d'aigua o la tàpia d'una fàbrica poden ser llenços ideals per explicar històries i que les vegi tothom. L'*street art* és expansiu, impactant i gratuït. Nascut a les grans ciutats, s'ha estès a tot arreu.

A Castellterçol s'han triat els murals de gran format per donar a conèixer el patrimoni, els valors de poble i alguns personatges emblemàtics. El projecte va començar l'any 2016, impulsat des de la Regidoria de Cultura i Patrimoni, amb Albert Obrero al capdavant. Fins ara s'han pintat cinc obres, en espais molt diferents. Els autors són tots artistes experimentats del sector de l'art gràfic, la il·lustració o els grafitis.

Roc Blackbloc, per exemple, és un muralista molt reconegut per la seva tasca de reivindicació social i

Xarxa de pintures murals

SITUACIÓ
Castellterçol

QUÈ S'HI FA?
Són de visita lliure, però periòdicament els murals s'expliquen a través de rutes guiades gratuïtes

recuperació de la memòria històrica. Ell firma el primer mural del projecte, l'any 2016, situat a l'edifici del Bosquet de Can Sedó. L'obra es titula *La Comunitat* i està dedicada a les relacions entre les persones de diferents edats que utilitzen i conviuen al parc municipal. A la façana de l'edifici també hi ha pintat un enorme micròfon, perquè, entre d'altres activitats, acull Ràdio Castellterçol.

L'any 2017, per commemorar el centenari de la mort d'Enric Prat de la Riba, fill de Castellterçol, l'Ajuntament va dedicar-li la sala de plens.

I també una paret sencera, on el pintor David Font hi va plasmar la vida i l'obra del polític, impulsor del catalanisme. L'obra de Font, un expert muralista castellterçolenc resident a Londres, està plena de detalls simbòlics que fan referència a Catalunya, Castellterçol, els valors, els pensaments i l'època que va viure Prat de la Riba.

Qui va viure una època especialment colpidora va ser el pintor Josep Franch-Clapers, també fill de Castellterçol. Exiliat durant la Guerra Civil, va anar a petar als camps de refugiats francesos. Les seves vivències,

convertides en quadres i mosaics, es poden veure a l'Espai Memorial Democràtic. L'il·lustrador Javigaar ha tret aquestes obres al carrer, a la façana del museu, en forma d'un enorme mural dedicat a la democràcia i la llibertat. De dia, els personatges expliquen l'èxode i l'exili. De nit apareix Franch-Clapers dibuixant filats de punxes d'un camp de concentració.

L'ANLA va ser una potent fàbrica de Castellterçol, una població amb tradició paraire i tèxtil. L'edifici l'utilitzen ara diverses entitats, però també s'ha convertit en espai de memòria històrica. A una

de les seves parets interiors s'hi ha pintat un mural que homenatja les dones que van fer rutllar els telers. Eva Palomar, Ermisenda Soy i Marta Jarque són les autores d'aquesta obra de gran format que homenatja les teixidores, filadores, metxeres, bitlleres i bataneres.

L'últim mural que s'ha fet al poble és al pati de l'institut escola Castellterçol i està pintat a múltiples mans. Ideat per la mestra i il·lustradora Sílvia Morilla, està dedicat a l'educació 360. En una paret de 45 metres de llargada hi ha tots aquells elements que sumen en l'educació: llibres, números i música, artesans i gent gran, objectes científics, ordinadors i treballs manuals. Tot relligat amb un fil groc i pintat amb colors molt vius. Morilla va tenir l'ajuda dels alumnes i professors del centre, les famílies i l'Esplai Draks.

Tots aquests murals són de visita gratuïta i lliure, només acotats alguns pels horaris dels espais municipals on estan situats.

Salvador Sala, durant la presentació del llibre de memòries amb motiu del seu 80è aniversari

En Ramon Tarté

Joan Capdevila

És nascut a Moirà, però els seus avantpassats van venir a Moirà el 1670. Els seus pares són nascuts a

Collsuspina. La seva mare sempre ha viscut a Moirà i el pare va fer de pagès tota la vida i va treballar molts anys al Sindicat de Moirà; la mare, a una empresa del ram del tèxtil.

Fins als 14 anys va estudiar a l'escola Pia i en plegar de l'escola va treballar molts anys de comptable i administratiu. El 2003 va entrar a treballar a l'Ajuntament de Moirà i a partir del 2012 es va dedicar a treballar en el camp d'atenció a les persones. Gestiona juntament amb una altra persona cultura, esports, joventut i educació i a més a més ja fa anys porta també l'arxiu històric de Moirà. Durant quatre anys, 1991-1995, va ser regidor a l'Ajuntament i es va cuidar de Cultura juntament amb la regidora Teresa Terrabras. De fet, va tocar molts temes com promoure tirar endavant les Coves del Toll al costat d'Enric Oliveres o Joan Surroca. Moirà té quelcom molt important i cal treballar la recerca de les excavacions, ja que es tracta de coves conegudes arreu. També va estar al Patronat de Museus, on va fer el que calia fer. S'ha mogut sobretot en el món de la cultura, que segons diu és el més pobre de tots ja que passa que Barcelona, en temes culturals, s'ho menja tot i el rerepaís acaba menjant-se les engrunes. En Ramon té els ulls posats en d'altres indrets com el Museu de Figueres, Tarragona i d'altres sense menystenir a ningú. A Moirà hi ha un arxiu molt important. Hi ha 1.300 pergamins, el més important dels quals és del 1064 on es recull la història de Moirà. Un fons notarial del segle VIII, fons històric de l'Ajuntament, publicacions locals com els 75 anys de la revista *Tosca*, el Butlletí de la Festa de l'Arbre Fruiter, la col·lecció dels 25 anys de la revista *Truc*, la revista *Palestra* d'esports, hi ha vídeos, un recull de premsa comarcal, un arxiu històric, l'arxiu de les danses tradicionals restaurades gràcies a Artur Castany. En Ramon és un dels creadors de la tradicional Cabra d'Or. Un factòtum de Moirà.

D'excessos a l'espiritualitat

Salvador Sala, fundador de Vegetàlia, ha editat un volum de les seves memòries on mostra la seva evolució vital passant de l'alcoholisme al descobriment de l'espiritualitat

Castellterçol

Queralt Campàs

Una persona feta a si mateixa. Aquesta podria ser la definició de Salvador Sala Druguet, fundador de Vegetàlia i pioner pel que fa al negoci de la proteïna vegetal. Recentment Sala ha editat un llibre de les seves memòries anomenat *Tal com jo ho recordo*, un volum de 459 pàgines on plasma, a raig, totes les llums i ombres del seu recorregut vital. El llibre el va presentar a finals de desembre amb motiu del seu 80è aniversari, envoltat d'amics i familiars.

La de Sala és una vida poc comuna, i la reflecteix al llibre sense embuts. De fet, durant la presentació del llibre s'hi referia tot dient: "Si jo me n'he sortit, se'n pot

sortir tothom perquè amb les bestieses que he fet no pensava pas que arribaria a fer 80 anys!".

El volum redactat per Albert Rico després de 150 hores de converses, i autoeditat, s'estructura de forma no lineal i en tres veus, per fer més amena la lectura.

Nascut l'any 1949 Sala va viure una vida plena d'excessos, gamberrades i disbauxa, amb l'alcoholisme com a vèrtex principal, fins que a la dècada dels 70 entra a Alcohòlics Anònims i deixa la beguda per sempre. Més tard, durant els 80 inicia un camí interior a través del ioga, deixa el negoci del joc on estava vinculat fins llavors i es trasllada a Manresa, on regenta un restaurant vegetarià. Gràcies als viatges que va fer per tot el

món (el Pakistan, els Estats Units, l'Índia, Egipte, Suïssa, Polònia, etc.) va ser dels primers a veure una oportunitat de negoci en aquest tipus d'alimentació. Un visionari.

Els seus referents van ser Michio Kushi i Lluís Maria Xirinacs

Poc després, l'any 1982 coneix el centre de retrobament personal de Cal Pelat de Tavertet. Allà va tenir la idea de crear una empresa d'aliments vegetals i ecològics, que amb el seu soci Tomás Redondo (amb qui al cap d'uns anys va partir

peres) comencen a la cuina d'aquell centre. Durant aquella època també va conèixer dos dels seus referents que li van canviar la vida: Michio Kushi (un dels pares de la macrobiòtica) i Lluís Maria Xirinacs, qui l'inicia en el camí de l'espiritualitat i les teràpies alternatives. El 1986 li va tocar la loteria i gràcies a una bona gestió dels diners va impulsar Vegetàlia a Castellcir, en uns baixos d'un edifici familiar.

Un dels fets destacables del seu recorregut és també que, com tots els genis, la seva formació és autodidacta. Sala no va cursar estudis superiors (va fer l'equivalent a la formació professional), però els seus viatges i la seva insaciable ment curiosa el van motivar per formar-se en diferents àmbits.

Educació concedeix 177 beques de menjador al Consell Comarcal del Moianès

Moirà El Departament d'Educació ha concedit un total de 177 ajuts de menjador del curs 2022-2023 al Consell Comarcal del Moianès. D'aquest total, 165 beques corresponen al 70% de la beca i les 12 restants cobreixen el 100% del cost del menjador. Per tal de cobrir aquests ajuts, Educació ha destinat una dotació econòmica de gairebé 146 milions d'euros provisionals que poden augmentar al llarg del curs.

Festa dels Tonis a Castellcir

17 de gener

Dia de Sant Antoni Abat, patró del Gremi dels Traginers, és festa local al municipi de Castellcir. Aquesta entitat reuneix quatre pobles: Castellcir, Castellterçol, Sant Quirze Safaja i Granera.

El programa dels actes que es duen a terme a Castellterçol per celebrar aquesta diada no ha variat gaire al llarg dels anys i això fa que sigui una festa molt especial.

AGENDA

Dimecres 18 de gener

Castellterçol. Club de lectura juvenil: *Les cròniques de Nàrnia. El lleó, la bruixa i l'armari*, de C.S. Lewis. Espai de Lectura. 17.00.

Collsuspina. Visita del Bibliobús Tagamanent, d'11.00 a 13.30.

Moià. Sessió formativa: "L'administració més a prop teu! Què t'ofereix, què pot fer per a tu i què has de fer?". Can Carner. 10.00 a 12.00.

Dijous 19 de gener

Castellcir. Visita del Bibliobús Tagamanent, d'11.30 a 14.00.

Collsuspina. Projectió a pantalla gegant del partit de Copa del Rei entre l'AD Ceuta i el FC Barcelona. Sala Polivalent. 20.00.

Moià. Festa major d'hivern. Espectacle de titelles: *Històries d'animals*, amb la cia. Pengim-Penjam, a la biblioteca, 17.30. Garrofins, Pollo i teiers, ballada de la vigília de Sant Sebastià, des de Can Carner, 19.00.

Divendres 20 de gener

Moià. Festa major d'hivern. Ofici solemne de Sant Sebastià, amb la participació dels Garrofins i els Grallers de Moià. A l'església parroquial, 12.00. A la sortida d'ofici, ballada dels Garrofins davant de l'església.

Dissabte 21 de gener

Calders. Festa major de Sant Vicenç. Inauguració de l'exposició "L'estiueig a Calders (1947-1972)". Casal Social. 11.30.

Castellcir. Sessió de cinema d'hivern: *Chocolat*, de Lasse Hallström. Sala Sant Jordi. 18.00.

Diumenge 22 de gener

Calders. Festa major de Sant Vicenç. Caminada popular de 12km, preu: 5 euros, sortida de la plaça Major, 9.00. Missa, al temple parroquial, 12.00. Presentació del llibre *Primer recull de prosa de Miquel Bosch i Jover*, d'Antoni Mas, Lluís Cerarols i Josep Ruaix, al Casal Social, 13.00. Dinar amb Escudellada popular, preu: 18 euros, al Centre Cívic, 14.00. Teatre: *Les dones del bandoler*, a càrrec de dXOC Teatre, entrada gratuïta amb taquilla inversa, al Centre Cívic, 16.30.

Moià. Festa major d'hivern. Danses tradicionals de Moià: Ball del Ciri, Ball de Gitanes, Ball de Garrofins i Ball de Bastons de Moià, amb la Cobla Sabadell. Plaça de davant del CAP. 13.00.

Santa Maria d'Oló. Inauguració de la reforma del Centre Recreatiu, 12.30.

Dilluns 23 de gener

L'Estany. Xerrada: "La gestió

MOIÀ
FESTA MAJOR
D'HIVERN
19, 20, 22 i 29 de gener

AJUNTAMENT DE MOIÀ

dels límits i l'establiment d'acords a casa amb les pantalles", a càrrec de Mediare. Escola. 18.00.

Dimecres 25 de gener

Castellterçol. Club de lectura: *La cosina Rachel*, de Daphne du Maurier. Espai de Lectura. 18.30.

Moià. Xerrada: "La gestió dels límits i l'establiment d'acords a casa amb les pantalles", a càrrec de Mediare. Can Carner. 18.00.

Moià. Sessió formativa: "Funcionament de l'atur, la jubilació i les baixes laborals". Can Carner. 10.00 a 12.00.

Dijous 26 de gener

Moià. Presentació de l'Oficina Accelera Pime Rural del Moianès, a càrrec d'Oriol Batlló, president del Consorci del Moianès; Montse Ficapal, secretària territorial de PIMEC; Albert Torras, tècnic del Servei de Teixit Productiu

de la Diputació; Andreu Bru, director de Tecnologia i Innovació de PIMEC, i Esther Boixader, assessora de l'OAP Rural del Moianès. Can Carner. 19.00.

Divendres 27 de gener

Moià. Cicle "Dones i cinema": projecció de *La mujer sin cabeza*, de Lucrecia Martel, i col·loqui dinamitzat per Nerea Campo, directora de l'espai A Cobert. Auditori Sant Josep. 21.30.

Diumenge 29 de gener

Moià. Festa major d'hivern. Ball del contrapàs curt de Moià. En el moment de l'arribada dels administradors i la bandera del gremi a la plaça Major per rebre la benedicció del tercer tomb, a les 13.00.

Dimecres 1 de febrer

Moià. Xerrada: "Com identifiquem un ús problemàtic de les pantalles? Quin impacte tenen sobre els fills/es?",

a càrrec de Mediare. Can Carner. 18.00.

Collsuspina. Visita del Bibliobús Tagamanent. 11.00 a 13.30.

Collsuspina. Projectió a pantalla gegant del partit de Lliga entre el Real Betis i el FC Barcelona. Sala Polivalent. 21.00.

Dilluns 13 de febrer

Moià. Xerrada: "Internet segura", a càrrec dels Mossos d'Esquadra. Can Carner. 18.00.

Dimecres 15 de febrer

Collsuspina. Visita del Bibliobús Tagamanent. 11.00 a 13.30.

Divendres 17 de febrer

Moià. Cicle "Dones i cinema": projecció de *Fish Tank*, d'Andrea Arnold, i col·loqui dinamitzat per Nerea Campo, directora de l'espai A Cobert. Auditori Sant Josep. 21.30.

MUSEUS I EXPOSICIONS

Castellcir

Sala Sant Jordi. "Diàlegs amb la natura", fotografies i textos de Yolanda Vila Viladomiu. Fins al 31 de gener.

Castellterçol

Casa Museu Prat de la Riba. Espais familiars i de treball de Prat de la Riba. De dijous a dissabte de 10.00 a 13.30 i de 15.00 a 17.30. Diumenges i festius de 10.00 a 15.00.

Escoles Velles. Exposició de pessebres de l'Agrupació de Pessebristes de Castellterçol. Obert dissabtes, diumenges i tots els festius de 12.00 a 14.00 i de 17.00 a 20.00. Fins al 29 de gener.

L'Estany

Monestir de Santa Maria. Església, claustre, sobre-

claustre i mostra d'objectes religiosos. De dimarts a dissabte i festius de 10.00 a 14.00.

Moià

Museu de Moià - Coves del Toll. Exposició permanent de

paleontologia i arqueologia. "Moments estel·lars. L'altra història del món", de Clara Payàs. Fins al 5 de febrer.

Ajuntament
de Collsuspina

VINE A COLLSUSPINA, QUE MOLA MOLT!

“No cal anar a fer cims per fer muntanya”

La seva vinculació amb la comarca ve de lluny. El seu avi va ser un dels últims pousers de Sant Quirze Safaja.

Les dues famílies d'on provinc són d'aquí, de tota la vida. Uns són de Les Clotes i els altres, de Can Carabrut. Per tant, les meves arrels més pròximes són totes del Moianès.

El seu recorregut vital sempre ha passat per la comarca o ha viscut fora en alguns moments?

Sempre ha viscut a la comarca. Potser per això m'agrada tant viatjar! [riu] A part de tenir la família aquí, trobo que és una comarca molt pràctica: hi ha molta tranquil·litat i estem envoltats de natura, però alhora tenim Barcelona molt a prop.

És periodista de professió. D'on li ve la inquietud per l'ofici?

A Primària odiava profundament resumir, però quan vaig començar el BUP em va començar a interessar el periodisme gràcies a diferents *inputs*. Vaig començar a col·laborar amb la revista *El Truc* –la meva primera incursió al món del periodisme– i paral·lelament feia alguns programes a Ràdio Castellterçol. Sobretot ho vaig tenir clar després que una televisió visités Sant Quirze Safaja, quan jo treballava a La Fonda. Els vaig fer de guia pel poble perquè feien un reportatge turístic, i em vaig adonar que la televisió m'agradava molt.

A partir d'aquí va decidir estudiar la carrera.

Vaig estudiar a Bellaterra. Llavors només s'oferia allà i sempre vaig tenir molt clar que volia començar a treballar mentre fes la carrera.

Com ho va compaginar?

Abans ja havia tingut la meva primera feina a La Fonda de Sant Quirze. Em va anar molt bé perquè era molt tímida i treballar de cara al públic, i més en una fonda de poble, et dona moltes taules de tracte amb la gent i a l'hora de buscar solucions ràpides. Un cop començada la carrera, llegint EL 9 NOU, vaig veure que hi

SEBASTIÀ RENOM

Griselda Guiteras, periodista a TV3

Guiteras, de 51 anys, ha viscut entre Sant Quirze Safaja i Castellterçol. Es defineix com una persona curiosa, implicada i sociable. La professió li ha permès conèixer tot el país i persones anònimes molt interessants.

havia Televisió d'Osona i vaig decidir trucar-los per si necessitaven un cop de mà. L'endemà ja hi treballava! Estava als informatius i allà vaig aprendre moltíssim fent les meves primeres entrevistes, rodes de premsa, etc. Va ser el meu primer sou com a periodista. A partir d'aquí també em van sortir bolos fent de presentadora al Roc 34 o a la gala del millor esportista de Vic, entre d'altres. Encara hi ha gent a dia d'avui que em veu i em reconeix de llavors. Va ser molt *heavy*! Temps després, a cinquè de carrera, des de la universitat ens oferien beques per treballar a mitjans i jo tenia molt clar que volia anar a TV3. Vaig passar les proves, amb la sort de poder triar i vaig escollir el TN comarques.

El territori és l'eix vertebrador de la seva carrera, no?

Sí, i no només de la meva carrera sinó de la meva vida en general. El temps lliure que m'ha permès treballar els caps de setmana al 324, durant 17 anys, l'he dedicat a redactar tríptics, rutes al meu blog (onanemfamília), col·laborar amb el *Descobrir Catalunya*, etc. En entrar a TV3 de seguida em vaig especialitzar en això. Primer fent directes al *Catalunya avui* i després fent les càpsules “Rutes a peu”, que formaven part del programa *De vacances*, durant tres estius. En total vaig fer unes 75 rutes, totalment diferents, que cobrien els Països Catalans i Andorra. Aquest programa va tenir molt èxit i unes audiències brutals. Alhora penso que vam animar la gent a fer sortides: no cal anar a fer cims per fer muntanya. Un altre dels programes que han marcat la meva carrera és *Viure a Catalunya*. Eren càpsules de 10 minuts durant les quals coneixíem pobles catalans. 212 capítols de presentadora i 100 com a directora. Va ser molt gratificant i vaig poder viure en primera persona experiències brutals.

Queralt Campàs

TEMPS ERA TEMPS

Moià

Aquesta imatge de 1915 és la més antiga coneguda del Ball de Gitanes a Moià. Es tracta d'una dansa, tipus contrapàs, relacionada amb la festa de Sant Sebastià, patró de Moià. Antigament la ballaven homes –que també interpretaven el paper de les dones– als qui acompanyaven un violinista i el Pollo Matapuques. La dansa està documentada des de 1789, encara que és molt més antiga. Va ser coreografiada de nou per Artur Castanys als anys 70 del segle passat.

JOSEP VILANOVA (ARXIU HISTÒRIC DE MOIÀ)